

РЕШЕНИЕ

№ 3942

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. Т.

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. Т. Гражданско дело №
20221110152072 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 216, ал. 2 от ДОПК.

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 216, ал.1, т. 4 и т. 6 от ДОПК от Н.а.п., чрез публичен изпълнител при ТД НАП – София, срещу „А.С.П.“ ЕООД и „А.С. БГ“ ЕООД за обявяване недействителност по отношение на Държавата на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт №***, т. III, рег. №09022, нот. дело №492/28.05.2021 г. на Нотариус с рег. №*** на НК.

В искова молба са изложени фактически твърдения, че ищецът е кредитор на отв. „А.С.П.“ ЕООД, спрямо което с влязъл в сила ревизионен акт от 30.06.2021 г. са установени непогасени и необезпечени публични задължения за ДДС и ЗКПО, ведно с лихви, за сумата 136902,64 лв. В хода на ревизионното производство длъжникът се разпоредил с недвижимото си имущество в полза на третото лице и отв. „А.С. БГ“ ЕООД. Твърди се, че сделката е недействителна по отношение на Държавата, като сключена с намерение да се увредят публичните вискатели и извършена след връчване на заповедта за възлагане на ревизия и установени задължения в големи размери, съгласно чл. 216, ал.1, т. 4 от ДОПК. Предвид това и подготвяне на успешно принудително изпълнение срещу имуществото на длъжника се предявява исковата претенция. Поддържа се, че е осъществена хипотезата на чл. 216, ал.1, т. 6 от ДОПК, тъй като третото лице е свързано лице с длъжника по смисъла на пар. 1, т.3 б. д от ДОПК.

Ответното „А.С.П.“ ЕООД и „А.С. БГ“ ЕООД не са подали отговор на искова молба.

В съдебно заседание отв. „А.С. БГ“ ЕООД поддържа недоказаност и неоснователност на иска. Поддържа, че ревизионният акт е издаден в нарушение на данъчното законодателство.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235,

ал. 2 от ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 216, ал. 1 (ред. ДВ, бр. 105/2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) от ДОПК, недействителни по отношение на Държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, според т. 4 от с.з. - сделки или действия с намерение да се увредят публичните вискатели; т. 6 от с.з. - сделки, извършени във вреда на публичните вискатели, по които страна е свързано с длъжника лице. Намерението за увреждане се презумира, ако ответниците (страни по атакуваната сделка) са свързани лица по смисъла на чл. 216, ал. 3 ДОПК, във вр. с § 1, т. 3, б. „д“ от ДР на ДОПК.

Искът по чл. 216, ал. 1 от ДОПК е специален отменителен, който се явява способ за защита на кредитора-Държавата, чрез който се осъществява правото да иска отмяна на извършени от длъжника правни действия, с които последният намалява своето имущество, което може да служи за обезпечение на публичните му задължения. С предявяването на отменителен иск, кредиторът цели да съхрани длъжниковото имущество и да го подготви за едно успешно принудително изпълнение. Предвид трайната съдебна практика, приложима за производството по предявен Павлов иск, който съдът счита, че следва да намери приложение и в настоящото производство, с оглед сходната правна природа на исковете по чл. 135 от ЗЗД и чл. 216, ал. 1 от ДОПК, които се намират в съотношение на общ към специален, обстоятелството дали вземането действително е възникнало за ищеца, както и дали е изискуемо и ликвидно се установява чрез формална преценка само от твърдените от него факти и представените доказателства.

От Нотариален акт за продажба на недвижим имот №***, т. III, рег. №09022, нот. дело №492/28.05.2021 г. на Нотариус с рег. №*** на НК се установява, че „А.С.П.“ ЕООД, и „А.С. БГ“ ЕООД, и двете дружества представлявани от управителя и едноличен собственик на капитала им – И. К. К., са сключили договор за продажба на недвижим имот, съгласно който „А.С.П.“ ЕООД прехвърля на „А.С. БГ“ ЕООД правото на собственост върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор №*****.106 по КК и КР на гр. София, представляващ Гараж №1, находящ се в гр. София, ул. „Тимок“ №67, заедно с 28,05 % ид.ч. от общите части на сутерена на сградата и съответните ид.ч. от правото на строеж върху дворното място –УПИ II-4 в кв. 44 по плана на гр. София, м.„ГГЦ-Зона В-15“.

Релевантно за хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК е установяване намерението на длъжника за увреждане на публичния кредитор, което подлежи при условието на пълно и главно доказване от страна на ищеца, без да е налице изискване за установяване на такова намерение и у лицето, с което длъжникът договаря. В конкретния случай знанието за увреждане се предполага, тъй като продавачът и купувачът са свързани лица, с оглед обстоятелството, че в управителния и К.ен орган на двете дружества участва едно и също физическо лице. В тази връзка представените от ищеца по реда на чл. 184 от ГПК и неоспорени в преклузивния срок по чл. 131 от ГПК- арг. от чл. 133 от ГПК, електронни документи на хартиен носител, възпроизвеждащи разписки по връчването/получаване на процесния ревизионен акт, в т.ч. заповед за възлагане на ревизионно производство, по своята правна същност са неподписани частни документ, тъй като получаването е неподписано с квалифициран електронен подпис. Съдът цени тези писмени доказателства по вътрешно убеждение съвкупно с останалите доказателствени материали, доколкото се удостоверяват изгодни за издателя факти. Според обявените, респ. общоизвестни, в Търговския

регистър вписани обстоятелства за „А.С. БГ“ ЕООД, през 2008 г. е обявен електронен адрес за кореспонденция „*****“, на който е връчена на 07.10.2020 г. Заповед за възлагане на ревизия №Р-*****-020-001/14.09.2020 г., чрез активиране на електронната препратка, за което е генерирано удостоверение за връчване на документ, извършено по електронен път в ИС „К.“ на НАП. Съдът, като анализира и прецени заедно и поотделно събраните доказателства, приема, че автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Изясни се, че електронния адрес, до и от които е изпратено електронно писмо за заповедта се ползват от управителя, който е законен представител към 07.10.2020 г. на двете ответни дружества. Този извод се потвърждава и от т. нар. „име на потребител“, ползвано за наименование на електронния адрес, както и от обстоятелството, че подадената жалба на „А.С.П.“ ООД срещу РА, която презумира знание; а освен това – връчването не е оспорено по реда и правилата на ГПК. Ето защо съдът счита, че процесната разпоредителна сделка е сключена след като длъжникът е бил уведомен с нарочна заповед за започнала ревизия относно негови публични задължения приключила с ревизионния акт, установяващ такива задължения към публичният вискател. Следва да се отбележи, че ревизионният акт не създава, а установява възникналите публичните задължения, доколкото действа принципът на данъчния автоматизъм. Също така, за съществуването на потестативното право на ищеца да обяви процесната сделка за относително недействителна няма значение дали след разпореждането длъжникът разполага с друго имущество и каква е стойността му, предвид че към момента на принудителното изпълнение тази стойност може да е различна, а и кредиторът разполага с възможност да избере от кое имущество да се удовлетвори. Този въпрос се преценява към момента на реализиране на принудителното изпълнение и е предмет на изпълнителното производство според установеното от съдебен изпълнител имущество на длъжника. Не се твърди и не се доказва погасяване на задълженията по РА № Р-*****-091-001/30.06.2021г. в размер на 136 902,64лв. Предвид това съдът приема исковете за доказани и основателни.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответната страна трябва да заплати на ищеца сумата 100 лв. – възнаграждение на юрисконсулт. На основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 84, ал. 1 от ГПК, ответната страна следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на СРС дължимата държавна такса – сумата 186,48 лв., ведно с евентуална такса по чл. 11 от ТДТГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействителен по отношение на Д.Р.Б. по исковете с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК, предявени от Н.а.п., чрез главен публичен изпълнител Б. Х.-Т. при ТД НАП-София, с ***** , срещу „А.С.П.“ ЕООД, с ЕИК:***** , със седалище и адрес на управление: ***** , и „А.С. БГ“ ЕООД, с ЕИК:***** , ***** , договор за продажба на недвижими имот, сключен с Нотариален акт за продажба на недвижим имот №***, т. III, рег. №09022, нот. дело №492/28.05.2021 г. на Нотариус с рег. №*** на НК, съгласно който „А.С.П.“ ЕООД прехвърля на „А.С. БГ“ ЕООД правото на собственост върху недвижим имот – Гараж №1, кота -2,40 м, в сутерена на сградата, със застроена площ 33,74 кв.м, при съсед: обслужваща площ гаражи, машинно помещение, коридор, мазе

№ 14, мазе № 13, мазе № 12, коридор, мазе № 11 и калкан, отгоре-пешеходен проход, заедно с 28,05 % идеални части от общите части на сутерена на сградата и съответните идеални части от правото на строеж върху дворното място, цялото с площ 484,80 кв.м, съгласно нотариален акт, а съгласно скица 483,80 кв.м, съставляващо УПИ II-4, в кв. 44, по плана на гр.София, м. „ГГЦ-Зона В-15“ при съседни, съгласно документ за собственост: Н.В., С.И. и Д.Д., а по скица: УПИ XX-23, УПИ I-2, улица и УПИ III-5, който Гараж, съгласно КК и КР на гр. София, Столична Община, обл. София-град, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на ИД АГКК, представляващ Самостоятелен обект в сграда с идентификатор №*****.106, с адрес съгласно схема: *****, ет. -1 (минус едно), гараж 1, самостоятелният обект се намира на ет. -1 (минус едно) в Сграда с идентификатор №*****, с предназначение: жилищна сграда – многофамилна, разположена в Поземлен имот с идентификатор №*****, с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ: 33,74 кв.м, прилежащи части: 28,05 % ид. части от общите части на сутерена на сградата, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – СОС с идентификатор *****.30, под обекта – няма посочени, над обекта – СОС *****.27 по КК и КР гр. София.

ОСЪЖДА „А.С.П.“ ЕООД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, и „А.С. БГ“ ЕООД, с ЕИК:*****, *****, да заплатят на Н.а.п., чрез главен публичен изпълнител Б. Х.-Т. при ТД НАП-София, с *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 100,00 лева – съдебни разноси.

ОСЪЖДА „А.С.П.“ ЕООД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, и „А.С. БГ“ ЕООД, с ЕИК:*****, *****, да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата 186,48 лева – държавна такса, както и 5,00 лева – държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____